

DIVADLO J. K. TYLA
v Plzni
ředitelství
1

Antonín Procházka

S TVOJÍ DCEROU NE

komedie

1994

12. 468

OSOBY

SANDRA

LUBOŠ

LIBUŠE

ALICE

RUDLA

ČESŤA

ROBIN

1. o b r a z

U KOUKOLÍKŮ

Alice /sleduje v televizi nějaký krimi seriál, dramatické zvuky se prolnou s reálným zaskřípěním dveří, ve kterých se objeví postava s maskou přes obličej, s nožem a provazem v ruce, hororové zvuky v TV korespondují s pohyby postavy, která je od Alice pár centimetrů, když se ruka zločince napřáhá k vražednému útoku, zavadí o vázičku a schodí ji/

/znechuceně, aniž by se otočila/ Prosím tě, musíš otravovat zrovna, když je to nejnapínavější.

Rudla /odloží masku/ Vždyť jsi sama chtěla, abych tě nečekaně překvapil.

Alice Ale ne uprostřed tohoto seriálu.

Rudla Co na té pitomosti vidíš?

Alice Pochop, že intelektuál nejlépe relaxuje u plytkého tématu. Za celý den jsem ve vědecké knihovně nepřetržitě vystavena ataku mladých filozofů. Kdybych se večer nepodívala na nějakou volovinu, tak se z toho zcvoknu.

Rudla Já bych taky raději relaxoval.

Alice Nemůžeme oba relaxovat současně. Jeden z nás musí být vždycky aktivní.

Rudla A proč ten "jeden z nás" jsem pořád já?

Alice Já vím, že máš za sebou asi náročnější den a tvé iniciativy si vážím, ale dnes se ti to prostě nepovedlo, to si přiznej.

Rudla Nejprve mě k něčemu nutíš a potom nespolupracuješ.

Alice A co jsi ode mě čekal, že v hrůze vyskočím z okna?

Rudla Ne, ale mohla ses ze slušnosti aspoň leknout.

Alice A jak sis to představoval dál?

Rudla Nevím.

Alice Snaž se zapojit fantazii!

Rudla Možná bych tě svázel provazem a brutálně znásilnil.

Alice S tou škroboškou na ksichtě? Asi bych se smála.

Rudla Do milostné přede hry je dobré občas zařadit humor.

Alice Nemůžeš čekat, že se po osmnácti letech manželství budu ještě smát tvým vtipům. A co bys udělal dál?

Rudla Záleželo by na tobě. Mohl bych tě pálit rozžhaveným drátem na chodidlech nebo způsobit nějaká jiná malá zranění.

Alice To by bylo skvělý.

Rudla Sama se o nic nepokoušíš a mé nápady jenom kritizuješ.

Alice To není pravda. Jak jsi byl minulý týden můj otrok - to se mi náhodou líbilo. Nebo jak jsme se domlouvali jenom zvířecíma skřekama - to byl taky dobrý nápad.

Rudla Mám pocit, že mi dochází invence.

Alice Musíš si věřit. Zdaleka jsme nevyčerpali všechny možnosti.

Rudla Prosím tě, Alice, proč to všechno děláme?

Alice V životě jsi neslyšel o midle live crises? Jsme přesně v tom věku.

Rudla Já žádnou krizi nepociťuju.

Alice Zatím. Až k ní dojde, bude už pozdě. Právě proto děláme tuhle prevenci. Je to jako očkování proti vzteklině. Na střední generaci číhá spousta zákeřných problémů. Pokud si proti nim nevybudujeme imunitní systém, budeme ztraceni. Četla jsem o tom celou řadu publikací.

Rudla Já žádné problémy nemám. Na všechny tvé chyby jsem si zvykl. Miluju zaběhnutej řád věcí.

Alice To, co nazýváš "řád", je vlastně stereotyp. A stereotyp je rakovina manželství.

Rudla Mně nepřipadá naše manželství vůbec stereotypní. Jen si vzpomeň kolikrát jsme byli jenom v kině! Vychováváme dceru. Každou chvíli tapetujeme.

Alice Stereotyp je zákeřný v tom, že si jej zpočátku neuvědomuješ. A to nemluvím o stereotypu v ložnici.

Rudla Nemilujeme se tak často, ale za to to má intenzivnější průběh a intelektuálštější obsah.

Alice Proč si myslíš, že mi jde při tom zrovna o intelektuálštější obsah?

Rudla No prosím, příště můžu vlízt do postele v modrákách, s krumpáčem v ruce a uvidíme.

Alice Nezlehčuj to. Už jsem uvažovala, že si začnu s některým z těch bledých studentů, co kradou v čítárně skripta, kdybych si byla jistá, že vzbudím tvou žárlivost.

Rudla Namáháš se zbytečně. Mně přijde žárlení jako ztráta času.

Alice To si jenom myslíš. Ve skutečnosti nežárliš proto, že jsi znecitlivěl. Četla jsem o tom zajímavou stať.

Rudla Neměla bys tolik číst. Zbytečně hledáš souvislosti kde nejsou.

Alice Jak to můžeš říct. Všechno souvisí se vším.

Rudla Tak možná, že žádnou krizi neprožíváme. Třeba na tebe působí vnější geopolitické události.

Alice To je typický. Nám se bortí manželství a ty z toho obviníš krizi na Středním východě.

Rudla Nám se přece nic nebortí!

Alice Prozatím. A protože vynakládáme značnou energii. Naši rodiče neměli zdaleka takovou teoretickou přípravu. Byli jsme neustále vystaveni jejich hádkám.

Rudla Moji rodiče se přede mnou nehádali. Když se k něčemu takovému schylovalo, zavřel mě otec do sklepa. Polovinu dětství jsem prožil na uhlí.

Alice Tak vidíš. Měli bychom dělat vše pro to, aby naše dcera byla těchto nedůstojných výstupů ušetřena.

Rudla Málokterá dívka má tak pozorného otce, nedávno jsem jí koupil k narozeninám nafukovací kachničku.

Alice To bylo před deseti lety.

Rudla Opravdu?

Alice Možná, že ti uniklo, ale naše Sandra bude příští rok maturovat. Jsme jediní rodiče, kteří se znají s třídní profesorkou jenom přes telefon.

Rudla Nemáš ponětí, co to je mít na krku uměleckou agenturu. Desítky umělců jsou na mě závislé.

Alice Jestli se o ně staráš jako o svou dceru, divím se, že ještě nezemřeli hladem.

Rudla Kdykoliv jsem měl čas, dbal jsem o to, aby ze Sandry vyrostla citlivá dívka.

Alice Výsledkem toho je, že chodí do karate.

Rudla Třeba se cítí doma ohrožena. Napětí mezi námi se přenáší na ni.

Alice Navíc v tomhle věku většina dívek řeší své problémy přes drogy.

Rudla Cože? Drogy, to nemyslíš vážně, vždyť jsme ji ještě nedávno kojili.

Alice Devadesát procent feťaček pochází z rozvrácených manželství

Rudla To si nevezmu na svědomí. Kvůli tomu, že my dva se nemůžeme dohodnout, najdou naši dceru za pár let rozpíchanou někde na pánském záchodku? To budu raději každéj večer běhat po bytě v jiný škrabošce.

Alice Jsem ráda, že ti to došlo. Krize středních let číhá na každého, jako chřipka, ale jen málokdo je tak moudrý a vezme si včas Celaskon. Jdu se připravit. Mysím, že budeš příjemně překvapen! /odejde/

/zvoní telefon/

- Rudla /volá za Alicí/ Chci, aby si moje dcera vzala jednou komerčního inženýra a ne aby jí vydíral nějakéj... /zvedne sluchátko a poslední slova řekne do telefonu/ zřetovanej hajzl! Pardon - Rudolf Koukolík. Ano, ano děkuji. /zavěsí/ To byla třídní profesorka. Sandře hrozí podmíněčné vyloučení. Při návštěvě ministra školství prohlásila, že nový školní zákon je jako vajgl ve volském oku. Rozumíš tomu, Alice? /nedostal žádnou odpověď, nasadí si opět masku, a před zrcadlem si rekonstruuje "svůj přepad"/
- Sandra /vejde, chvíli překvapeně pozoruje otce, který ji nevidí/ Ahoj tati... seš to ty?
- Rudla Co tu děláš? Proč nejsi v karate?
- Sandra Zavřeli nám trenéra. Přepadlo ho dvacet skinů s mačetama a on se neadekvátně bránil, nebo co.
- Rudla Aha. /snaží se schovat provaz a nůž, který mu vypadne/ Poslyš, Sandro, cítíš se s náma bezpečně?
- Sandra Ty ale asi moc ne, vid'?
- Rudla Mám dojem, že jsme taková harmonická rodina. Nevím proč si o nás má ministr školství myslet, že se ti nevěnujeme. /zamotává se do provazu, kterého se stále snaží nenápadně zbavit/ S maminkou si báječně rozumíme... jestli se ti zdá, že se chováme trochu zvláštně, tak to je preventice. Jako se třeba dává Celaskon proti vzteklině.
- Sandra Jsi v pořádku?
- Rudla Naprosto. Ale ty máš nějaké problémy ve škole?
- Sandra Ne.
- Rudla Ale kdybys měla, doufám, že bys to neřešila nějakým ne-

rozumným způsobem.

Sandra Jakým?

Rudla /opatrně/ Nemáš možnost přijít třeba - k drogám?

Sandra Ty bys měl o něco zájem?

Rudla Cože? Tak pro tebe není problém obstarat drogu?

Sandra Snad by se dalo něco sehnat, podle toho, o co by ti šlo.

Rudla Ach bože! Celý se třesu.

Sandra To je to tak akutní?

Rudla Moje dcera!

Sandra Tak co bereš?

Rudla Nic, kristepane!

Sandra Ty chceš teprve začít?

Rudla To mě zabije.

Sandra Na to pozor, ze začátku musíš malý dávky něčeho lehčího.

Rudla Sandro, sakra, už mlč!

Sandra Já vím, nechceš, aby se to dozvěděla máma.

Rudla Co to meleš? Alice to říkala. Matku neklameš.

Sandra Tak vy v tom jedete spolu? Neblbněte, drogy jsou svinstvo.

Rudla Nemluv nesmysly! Snažíš se odvést pozorost, ale nás neobe-
lstíš. Co nám to děláš? Nemůžeš říct, že jsme se ti nevě-
novali. Každý večer jsem ti četl Perníkovou chaloupku,
koupil jsem ti nafukovací kachničku...

Sandra Chceš ji půjčit?

Rudla Drogy jdou ruku v ruce se zločinem, mravním bahnem a se-
xuálními úchylkami.

Sandra Tebe něco trápí, tati. Vid'?

Rudla Z ničeho mě nemůžeš obvinít. Dali jsme ti něžný domov. Máš
skvělého otce a citlivou, katolickou matku.

Alice /vejde v erotickém kostýmu/ Ještě jsme nezkusili sado-maso!

2. o b r a z

U ŠIMANDLŮ

Libuše /naklepává polštáře, připravuje Lubošovi prášky a vodu.
lehně si do postele a čte si/

Luboš /lehně si vedle ní a také rozevře knihu/

/zvonek/

Libuše Ty někoho čekáš?

Luboš V půl jedenácté?

/zvonek/

To bude nějaký šílehec. /jde otevřít/

Libuše Dej na sebe pozor.

Rudla /vpadne dovnitř/ Nazdar, kamaráde, měl jsem strach, že
ještě nebudete doma.

Luboš Už jsme skoro spali. Stalo se něco?

Rudla Máme s Alicí nějaké problémy...

Luboš Vy jste se ještě nerozvedli?

Rudla Zatím se držíme, ale chce to fantazii. /uvidí Libuši v
posteli/ Ahoj, holka, ty jsi nemocná?

Libuše Ne. Když v noci spím, tak obyčejně ležím.

Rudla Tady u vás to bude skvělý.

Luboš Promiň. Rudlo, ale už půl hodinu dřímů. O co ti jde?

Rudla Začínáme s Alicí zase od začátku. Dnes večer se seznámíme. Rozumíš. náhodné setkání na večírku u přátel.

Luboš Ti přátelé jsme jako my?

Rudla Pochopil jsi to správně. Bude to vzrušující: První letmé pohledy, nezávazné doteky...

Libuše Vždyť se dotýkáte už od gymplu.

Rudla Právě. Už je to to stereotyp a stereotyp je rakovina manželství. Hledáme nové podněty. Preventivně.

Luboš Nepočkalo by to do rána?

Rudla Za pár vteřin je tu Alice.

Luboš Když nespím deset hodin denně, markantně mi zestárne obličej. To si bankovní úředník nemůže dovolit.

Rudla Jasně.

Luboš Jsi sice můj kámoš...

Rudla Díky, věděl jsem, že mě nezklameš.

/zvonek/

Kdopak to asi bude? No, měl bys jít otevřít, kamaráde.

Alice /vejde/ Ahoj, Luboši, jdu náhodou kolem. tak jsem si řekla, že se zastavím na kus řeči. Ahoj, Libuše, co pořád děláš? Neruším? Vidím, že máte návštěvu.

Libuše /leze z postele/ Tak já si snad vezmu župan.

Rudla To nemusíš, znám tě i bez županu. /směje se sám/ Ne-
představíte nás?

Luboš Koho?

Rudla Nás dva. My se neznáme, víš.

Luboš Aha. To je paní Koukolíková, tohle je pan Koukolík.

Rudla Rudolf.

Alice Alice.

Rudla Poprvé se setkávám s dívkou, která se tak jmenuje. Je to
vlastně náhoda, že jsme se tu potkali, už jsem chtěl
jít domů, ale Luboš pořád, kam bys chodil, vid'?

Luboš Jo, už hodinu ho přemlouvám.

Rudla Luboš je jako můj starší brácha, známe se léta. A odkud
se znáte vy? /ukáže na Alici a Šimandlovy/

Libuše /ukáže na Luboše/ My?

Rudla Ne vy, vy.

Luboš Vy? /ukáže na Libuši a Rudlu/

Alice Ne vy, my!

Libuše Oni.

Luboš Kdo?

Rudla Vy.

Libuše Vždyť říkám - oni.

Luboš Co oni?

Libuše Já nevím. Co chtěli?

Luboš Kdo?

Alice Vy. /ukáže na Luboše a Libuši/

Libuše My?

Rudla Jo.

Libuše /obrábí se na Luboše/ Co jsme chtěli?

Luboš Nevím. co vy jste chtěli. já chtěl spát.

Rudla Co kdybychom se něčeho napili?

Libuše Já už mám vyčistěný zuby.

Alice Dala bych si něco ostrýho.

Rudla Nedělejte si starosti. vyznám se tu jako doma. /odejde/

Alice Kdo je ten zajímavý člověk?

Libuše Kterej? Myslíš tvýho Rudlu?

Alice Ještě jsem ho u vás neviděla. Snad na něj zapůsobím.

Libuše Nechceš nějaký prášek?

Alice Je to vzrušující. seznamovat se s novými lidmi.

Rudla /přináší pití/ Už jsi říkal, Luboši, slečně, že mám umělec-
kou agenturu? Tykám si s většinou herců.

Alice Já pracuji ve vědecké knihovně.

Rudla Hraju dost dobře tenis, aspoň Luboše vždycky porazím. Plavu, boxuju, vzpírám, chodím na německý opery... nechci mluvit o sobě... jsem rodinný typ, mám dceru, totiž chci říct, že bych chtěl někdy dceru. Jaký umělceký styl preferujete

Alice Porno.

Rudla Dovolíte, sednu si vedle slečny. /dere se k Alici/ Jak jste říkala, že se jmenujete?

Alice Alice.

Rudla To zní jako Ivica. Máte v té knihovně hodně svazků?

Alice Většinu jsem přečetla. Jsem teoreticky na výši.

Rudla /líbá Alici a suně se do manželského lože/ Vždycky jsem toužil seznámit se s někým, kdo se vyzná v kartotéce spisovatelů a miluje porno.

Alice Máte hezky udělané plomby.

Rudla Díky. Kde jste se naučila tak závratně líbat?

Alice Na pionýrském táboře.

/oba zahučí pod peřinu, Luboš s Libuší je rozpačitě pozorují/

Luboš Neznáš tady blízko nějaký hotel?

Libuše Mně je jich líto.

Luboš Mně je líto nás.

Alice /prudce vykukne zpod peřiny/ To není možný! Jak chceš, abych se tvářila, že tě vidím poprvé v životě, když používáš pořád stejny postupy!

Rudla Já za to nemůžu. že máš pořád stejny tělo.

Alice Kvůli tobě si mám nechat narůst hrb?

Rudla Nemůžeš aspoň na chvíli propadnout mému kouzlu?

Alice Já se vážně snažím.

Rudla Ani to vzpírání ti neimponovalo?

Alice Je to těžký. Vzpomínáš si přece jak jsi tenkrát dostal kýlu, když jsi přenášel psací stroj?

Rudla Takhle končí veškeré naše pokusy.

Alice Fakt dělám co můžu. /rozvzlyká se/ Mohla bych se trochu opláchnout?

Libuše Samozřejmě. /obě odejdou/

Rudla Jak zalezem do postele - konec. Neustále mi při tom radí připadám si, jako bych spal s instruktorem. Promiň. Je mi to trapný.

Luboš Od čeho jsou přátelé. Procházíte teď asi nějakou krizí, že?

Rudla Vůbec ne. Tohle všechno děláme, abychom krizi předešli. Jako když si bereš vitamin C, abys nedostal chřipku, chápeš?

Luboš Abyste se těch vitaminů nepředávkovali.

Rudla Jak to děláte, že jste tak vyrovnaný?

- Luboš Nikdy jsem o tom nepřemýšlel. Asi je to otázka věku. Každý vztah má své fáze, buď se přes ně dostanete, nebo se navzájem uškrtnete.
- Rudla Mám strach. Alice odebírá asi deset feministických časopisů. Někdy večer vede takový řeči, že si dávám na noc raději kolem krku cedulku: "Zabíjet spícího je nečestné."
- Luboš Máš zbytečnou obavu. V současné době feministky preferují jenom amputaci manželova penisu.
- Rudla Cože?!
- Luboš Hlavně se ho snaž potom najít. Dnešní chirurgie je na úrovni.
- Rudla Mně se dělá špatně. To sis celý vymyslel!
- Luboš Ne, vymyslely to žeriský v Americe a rychle se to ujalo. Používají k tomu velký kuchyňský nůž. . . .
- Alice /vejde a ukazuje Libuši nůž/ Masku přes obličej a tohle měl v ruce.
- Rudla /uvidí svou ženu s nožem/ Aááá! Co chceš dělat?
- Alice Ukazuju Libuši, jak nám zpestřuješ večery.
- Rudla Mohl bych si dát panáka?.
- Luboš Jasně. /oba odejdou/
- Libuše Nechcete si zajít do nějaké poradny?
- Alice Psychiatry už mám za sebou. Po několika návštěvách jsem došla k názoru, že jediní, kdo opravdu potřebuje psychicky podržet - jsou psychiatři.

- Libuše Nepomohla by vám třeba nějaká dieta?
- Alice Myslíš, že jako hladoví bychom si víc rozuměli?
- Libuše Na obnovení uvadaajícího citu někdy doporučují vzbudit normální žárlivost.
- Alice Pohodila jsem pod postel cizí pánskou ponožku. Klidně si ji oblík. Možná, že by si všimnul nahýho chlapa v ložnici. Jestli znáš někoho, kdo by to pro mě udělal, jsem ochotna i zaplatit.
- Libuše Netušila jsem, že je to tak vážný. Měla by ses upnout na Sandru. Děti jsou radost, mám jich ve školce třicet.
- Alice /upadne jí na zem nůž, s kterým si doteď hrála/
- Libuše Bác, hapalo. Promiň, už z té práce blbnu.
- Rudla /vejde/ Tady se vždycky zklidním.
- Luboš To jsme rádi.
- Rudla Vzpomínáš, jak jsme jezdili na pučáky na Lipno. Jeden spacák a byli jsme šťastný.
- Libuše Co kdybyste si udělali takovou druhou svatební cestu? Někde jsem četla, že to pomáhá. Vybavíte si atmosféru líbánek. Budete jen sami dva.
- Luboš /zívne/ A mohli byste vyrazit okamžitě.
- Alice Nejde to. Sandra je v nejhorším věku. Tváří se dospěle a klidně nechá téct vodu. Navíc ji hrozí podmíněčné vy-loučení ze školy.
- Libuše Dohlédneme na ni.

Alice Myslíte to vážně?

Libuše Nedělej si starosti.

Alice Něco takového po vás nemůžeme...

Libuše Jsem zvyklá na práci s dětmi.

Alice Jste strašně milí.

Rudla Moc si od té svatební cesty neslibuju. Přijde mi to zbytečný.

Alice Ničemu nerozumí. Libuše, díky. Ještě ti zavolám.
/odchází/

Libuše /podává jí nůž/ Něco sis tu zapomněla.

Alice Ano, dík.

Luboš Klid, kamaráde, napiš si na noc ještě jednu cedulku.
Třeba: Opičit se po Američankách je nedůstojné. Ahoj.

Rudla Ahoj, a nezlobte se. /odejdou/

Luboš Zaplať pánbů, že tohle všechno už nám nehrozí. Teď ovšem neusnu. /leze do postele/

Libuše Chceš, abych ti přečetla pohádku?

Luboš Vezmu si raději prášek.

Libuše Dobrou noc, Lubo.

Luboš Dobrou noc, Líbo.

/tma - hudba/

3. o b r a z

U ŠIMANDLŮ

Libuše Udělala jsem ti vaječnou omeletu.

Luboš /volá z koupelny/ Už to nestihnu. /zařve/ Aááá!

Libuše Co je?

Luboš Luplo mi v zádech.

Libuše Měl by sis po ránu trochu zacvičit.

Luboš To už bych se vůbec nepostavil.

Libuše Dostali jsme pohled od Koukolíků. Z Krušných hor.

Luboš To znamená, že ještě oba žijou.

Libuše Poslyš, slíbili jsme jim, že se na Sandru občas kouknem. Není asi snadné vychovávat problémové dítě.

Luboš Když jsou rodiče cvoci, nemůžou čekat, že budou mít normální dceru.

Libuše Nechtěl bys tam dnes zaskočit?

Luboš Proč já?

Libuše Máš to od banky kousek.

Luboš Nevím, co bych si s takovou holčkou povídal. Víš, že nemám rád mladý lidi a ty jejich vyhraněný názory.

Libuše Nebudeš si s ní povídat, prostě se jen mrkneš, jestli je vše v pořádku. Třeba se jí pokazilo splachovadlo, nebo něco jiného, co potřebuje chlapeckou ruku.

Luboš /vejde v obleku. Libuše dělá na svém muži poslední úpravy/ Celý den provádím směnárenské operace, zajišťuji platební styk dle příkazů na kompatibilním médiu, účtuji v rámci akceptace směnky či avizovaného akreditivu, a po tom všem mám jít opravovat splachovadlo? To je úroveň.

/tma - hudba/

4. o b r a z

U KOUKOLÍKŮ

Sandra /z koupelny se ozývá její pískání a zvuk sprchy/

Luboš /vejde/ Sandro, jsi doma? Sandro?

Sandra /volá z koupelny/ Kdo je to?

Luboš Já, Luboš, přišel jsem na revizi, slíbili jsme to tvým rodičům. Já vím, že jsi z toho na větvi, ale znáš rodiče, mají starosti. Pořád si myslí, že je ti pět...

Sandra /vejde z koupelny v negližé/ Ahoj, strejdo.

Luboš ... a ty už jsi zatím - dospělá ženská. No, vidím, že ti nic neschází, tak já zase půjdu. /v rozpacích odvrací oči/

Sandra Jak se pořád máte? Už jste u nás dlouho nebyli. Nezapnul bys mi podprsenku, strejdo?

Luboš Ano, člověk teprve na dětech vidí, jak ten čas letí. Ne-pokazilo se ti splachovadlo?

Sandra Prosím?

Luboš Měl jsem pocit, že slyším nějaké šplouchání, asi mi hučí v uchu. To víš - stáří.

Sandra Vypadáš pořád skvěle, strejdo. Jsi hodnej, že jsi se za-stavil. Dáš si něco? Třeba víno?

Luboš Kdepak. Pálí mě po něm žáha. Nechceš podat župan?

Sandra Pamatuješ, jak jsme byli všichni v Rumunsku na nudistic-
ké pláži?

Luboš Ano, to jsi byla ale ještě malá. Nemáš strach, že tě někdo
pozoruje - třeba dalekohledem z protějšího domu?

Sandra Myslíš nějaký starej opizlík? Sedne mi to?

Luboš Moc se v tom nevyznám.

Sandra Něco ti prozradím, ale nesmíš to říct mámě. Jsou totiž
její. Strašně ráda chodím v máminejch věcech. /během
toho se obléká/ V poslední době řeší s tátou něja-
kou krizi středních let, tak nakupuje prádlo jenom
v sex-shopech.

Luboš Snaž se je pochopit. Jdeš do karate? Nebo na diskotéku?

Sandra Neřekneš to našim?

Luboš Copak jsem nějaký vychoš z internátu?

Sandra Do žádnýho karate nechodím. Ale kdybych řekla našim, že
navštěvuju literární klub, kde diskutujeme o surrealis-
tech a dadaismu - považovali by to za pokryteckou výmluvu.

Luboš Myslíš?

Sandra Když jsem jednou chtěla jít na večer Francouzské avant-
gardy, máma mi vynadala. Kdybych se prý rovnou přiznala,
že jdu pařit na mejdan, že by jí to bylo milejší. Tak
jsem si vymyslela to karate a diskotéky a je klid. Pravdu
ti neuvěří nikdy, ale lež vždycky.

Luboš Něco na tom je. Pokaždé, když jsem jako kluk rozbil okno
a čestně se přiznal, tak mě ztloukli. Když jsem to zapřel,
ztloukli bráchu.

Sandra Dnes mám vystoupit v klubu s jednou básní od André Bretona. Miluju ho, skoro jako Apollinaira, nebo Thákura. Znáš Thákura?

Luboš Jasně, to je ten slovenskej herec - Tákukura. Zním.

Sandra Možná, že ti dadaismus nic neříká, ale mně dal hodně. Už tím, že povyšuje náhodu a nesmysl na hlavní princip. A surrealisté zase přesně odhalili konvenci, která člověka zbavuje přirozenosti. Nesnáším stereotyp zaběhnutých rituálů a ty kravatáky, co celý den vidí jenom prachy. Představ si, že manifest surrealistů byl napsán už v roce 1924!

Luboš Neříkej! To je ohromný!

Sandra Jestli tě to vážně zajímá, můžeš jít se mnou. Poznáš tam zajímavý lidi, můžeš diskutovat o lyrismu, puritanismu nebo nekonformismu.

Luboš Vážně? Víš, ještě mám nějakou práci. . .

Sandra Škoda, zajímalo by mě, jaký názor bys měl na můj přednes!

Luboš Moc tomu nerozumím.

Sandra Mám trému, docela by mi bodlo, kdybych tam měla nějakou spřízněnou duši.

Luboš Naposledy jsem byl v divadle na Bajajovi. Vodili ho na nitích.

Sandra Tohle je trochu jiný styl. Scházíme se v jedné garáži.

Luboš Nehodím se do takové party mladých.. Ptali by se tě, kdo je ten penzista?

Sandra Tahle společnost je velmi nekonvenční. Budou si myslet, že mám novou známost.

Luboš Vážně by ses za mě nestyděla?

Sandra Proč, strejdo?

Luboš Koneckonců, máme na tebe dávat pozor.

Sandra Jasně, ale něco mi slib.

Luboš Slíbím ti, co budeš chtít.

Sandra Rodičům ani muk.

Luboš Mí rodiče už nežijou.

Sandra Ale - našim.

Luboš Jo tak, spolehni se.

Sandra Mají svých starostí dost. Ať si myslí, že jsem taková, jak si myslí, že jsem. A potom - člověk má mít svá tajemství. Ještě si odskočím, a můžeme jít. /odejde do koupelny/

/telefon/

Sandra /volá z koupelny/ Vem to!

Luboš A co mám říct?

Sandra Co chceš.

Luboš /telefonuje/ Ano, ano, je doma, ale v tuto chvíli nemůže. Prostě nemůže... co dělá? Něco velmi intimního...haló? To jsou způsoby. /položí telefon/ Jestli my jsme byli tak drzí, když jsme byli mladí.

Sandra /vejde/ Kdo to byl?

Luboš Nějakej hůlvát, ani se nepředstavil.

Sandra /mávne rukou/ Tak jdeme, strejdo?

Luboš Můžu tě o něco poprosit? Neříkej mi - strejdo.

Sandra Nezapomeň, tenhle večer musí zůstat naším tajemstvím.

Luboš Spolehni se, Sandro.

Sandra /dá mu radostně pusu na čelo/ Seš perfektní - Lubo.

5. o b r a z

U ŠIMANDLŮ

Libuše Udělala jsem ti omeletu.

Luboš /volá z koupelny/ Dnes nebudu. Šíleně mě pálí žáha.

Libuše V kolik jsi vlastně přišel, nespala jsem do jedny.

Luboš /vějde/ Představ si, že jsi měla pravdu. Sandře se utrhlo splachovadlo. Na záchodě.

Libuše To jsi opravoval celou noc?

Luboš Nemáš představu, jak složitý mechanismus je takové obyčejné splachovadlo. Musíš navlíct takový háček do takové malinkaté úchytky, skoro dírky, kterou člověk ani nevidí... pořádně...

Libuše Oblek máš celý nasáklý kouřem.

Luboš Skočil jsem s naším ředitelem na skleničku. Představ si, že dovozní dokumentární inkaso a platební přísliby znamenaly významný posun. Museli jsme si nalejt něco do hlavy.

Libuše Jak to myslíš - do hlavy?

Luboš Dali jsme si pár dávek.

Libuše Pak tě nemá pálit žáha.

Luboš /s velkými obtížemi provádí předklony a dřepy/

Libuše Co to děláš?

Luboš Cvičím. Pravidelné pohyby zpomalují kornatění cév. Ty, Líbo, nemáme náhodou něco od Bretona, nebo Apollinaira?

Libuše Proč?

Luboš Jen tak.

Libuše Odkdy tě zajímají francouzští básníci?

Luboš Poezie mě bavila vždycky, jen jsem na ni neměl čas.

Libuše Nezapomeň, že dnes odpoledne jdeme k mé matce. Má narozeniny.

Luboš Už zase?

Libuše Ano, každý rok má narozeniny.

Luboš Nesnáším stereotyp zaběhnutých rituálů.

Libuše /hledí na něj v údivu/ Cože?

Luboš Některé konvence zbavují člověka přirozenosti.

Libuše Co to má co dělat s mojí matkou?

Luboš Všechny oslavy jsou dada. /odchází/

Libuše Zapomněl sis kravatu. /uvazuje mu ji/

Luboš Nesnáším ty kravatáky, co celý život vidí jen prachy.

Libuše Ty už neděláš v bance?

Luboš Ale ano, ovšem cvrnká mi z toho v kouli. Dnes to bude
lod. Musím to v bance procpat až do pěti - to bude
ukrutná dávka, pak bych něco spolk a vykydlím se u bedny.
I když televize povyšuje nesmysl na hlavní princip.
Čao, bejby. /odejde/

Libuše /němě za ním zírání/

6. o b r a z

U KOUKOLÍKŮ

Sandra /cvičí za zvuku syté hudby/

Luboš /vejde a sám neviděn zálibně pozoruje Sandru/

Sandra /vykopne nohu stranou a zasáhne Luboše nechtěně do břicha/

Luboš /zkroutí se bolestí/ Aáááá!

Sandra Jé, Luboši, kde se tu bereš? Promiň.

Luboš /přemáhá bolest/ Nic se nestalo.

Sandra Vždycky v tuhle dobu cvičím.

Luboš Kdybych to věděl, přijdu o pět minut později.

Sandra Tys to chytl do břicha?

Luboš Trošičku.

Sandra To už vyhodím nohu takhle vysoko? No to je perfektní!

Luboš Není nad to být v kondici.

Sandra Počkej, přinesu ti něco na vzpomínání.

Luboš /jakmile Sandra zmizí v kuchyni, narve si Luboš kapesník do pusy a tlumeně zařve bolestí/

Sandra /přináší víno/ Nečekala jsem tě.

Luboš Šel jsem náhodou kolem. /pije/

Sandra Víno.

Luboš /chytne se za prsa/ Žáha!

Sandra Ty jsi legrační, jak si hraješ na hypochondra.

Luboš Vlastně jsem přišel, abych ti poděkoval za ten včerejšek. Celý den je člověk za tlustým sklem a ani netuší, jak plodný život vedli ti francouzští básníci. Který to byl, jak se uchlástal?

Sandra Skoro každěj.

Luboš Představ si, že jsem včera neřekl své ženě, kde jsem byl a s kým.

Sandra Kdybys řek pravdu, tak by ti stejně nevěřila.

Luboš Ty dnes nikam nespěcháš?

Sandra Ne, proč?

Luboš Dívka jako ty chodí třeba na schůzky s chlapci.

Sandra Naši tě pověřili, abys ze mě něco vytáhl?

Luboš Za koho mě máš?

Sandra V těchhle věcech nemůže být člověk naprosto otevřený. Naši jsou strašně destruktivní, hrozně by mi do toho kecali. Kdybych jim představila mého kluka, zničili by ho svými dotazy: Jaké máte představy o budoucnosti? Jaké máte choroby? Kdy jste se narodil? Mně ale naprosto nezáleží na takových malichernostech jako je třeba věk.

Luboš Opravdu?

- Sandra To jsou přežitý konvence.
- Luboš Správně. Nikdy se rodičům s ničím nesvěřuj. Každý vztah je nejlepší uchovat v naprosté tajnosti.
- Sandra Dáš si iontový, nebo proteinový nápoj?
- Luboš Pokud si můžu vybrat - tak je mi to jedno.
- Sandra /v krabici s proteinem najde videokazetu/ Je to možný! Copak, to' tu naši přede mou schovali? /pustí video a ozve se charakteristický zvuk porna/ Asi aby mě to nerozptylovalo od studia. Tak nápoj nebude. Dáš si Bifis?
- Luboš /čumí na video a nevnímá/
- Sandra Říkám, Lubo, máš rád Bifis?
- Luboš Miluju. Co to je?
- Sandra Ochutnej. /usadí se pohodlně vedle něj na válečku, naleje mu Bifis a chvílku mlčky pozorují video/ Dobrý, ne? /myslí Bifis/
- Luboš Jo. /myslí film/
- Sandra /dívá se na video hlavou dolů/ Je to pořád dokola.
- Luboš /předstírá nezájem/ Nevím, co na tom kdo vidí.
- Sandra Možná to má smysl pro starší lidi. Plní to takovou funkci filmu pro pamětníky. Co dělají asi naši na těch horách. Táta si nerozumí s přírodou. Vždycky ho něčím zaskočí.
- Luboš Je to zvláštní, když si představím, že jsem tě ještě nedávno nesl z porodnice a teď tu s tebou - piju Bifis.

Sandra Chceš ještě?

Luboš Napoprvé to stačilo. Víš, že se mi dnes o tobě zdálo?

Sandra Fakt? A co jsme v tom snu spolu dělali?

Luboš Šli jsme takovou širokou ulicí v čele nějaké odborářské demonstrace. Drželi jsme se za ruce a něco jsme spolu volali. Když spustili vodní děla, vrhla ses mi do náruče...

Sandra To je crazy. A dál?

Luboš Pak jsem se probudil.

Sandra Trochu se opláchnu po tom cvičení. Jestli tě to nudí, tak to vypni. /odejde do koupelny/

Luboš Nedělej si se mnou starosti, už půjdu. Mám ještě nějakou důležitou... /pro sebe/ Co tady dělám? Má tchýně má možná letos poslední narozeniny a já tu čumím na porno. Ta holka si se mnou evidentně zahrává. Myslí to vážně, nebo si něco namlouvám? Co se to se mnou děje? Proč se tak potím? Protože se cítím provinile. /sundá si košili, čichá k ní, stříká na sebe intim-spray/

Alice /vejde/ Nazdar.

Rudla /kulhá za ní/ Opatrně!

Luboš /ztuhne a chvílku na sebe zírají/ Co tu děláte?

Alice My tu s dovolením bydlíme. Přišel ses k nám převlíct?

Luboš Měli jste přijet až za týden.

Rudla Ještě den a hodil bych si mašli.

Luboš /rychle se vzpamatuje/ Jak jste se měli?

Rudla Týdeň jsem nevyšel z postele.

Luboš No gratuluju.

Alice Měl chřipku.

Rudla Včera jsem poprvé vstal, že si udělám celodenní túru...

Alice A v koupelně si vymknul kotník.

Rudla Příroda je záludná, nikdy jsem jí nevěřil.

/Koukolíkovi sledují chvílku video - trapné ticho/

Luboš Dívali jsme se se Sandrou na televizi.

Alice A kde je Sandra?

Luboš Šla se osprchovat. Byla po těch pohybech trochu zpocená.

Alice Po jakých pohybech?

Luboš Cvičebních.

Sandra /vejde/ Ahoj, rodiče. Vy jste to vzali nějak zkrátka. Určitě máte hlad. Nevím, jestli tam něco najdu, to víte, byl tu jeden mejdan za druhým. /odejde do kuchyně/

Luboš Co se týče Sandry, bylo vše v naprostém pořádku, chodila chlástat, o žádný básně se nezajímala, nosila vlastní spodní prádlo, cvičila, máte perfektně ohebnou dceru. Tady vracím klíč. /nechá si ho/

Alice Díky, že jste na ni s Libuší dohlédli.

Luboš To byla maličkost.

Alice /zavadí o Rudlovu nohu, který ji má položenou na křesle/

Rudla Aáááá! Umřu!

Alice Vyhrožuješ, nebo mi dáváš naději? /odejde do koupelny/

Rudla To jsem dopad. Chodit do kopců je v našem věku už nedůstojné.

Luboš Co to meleš? Teď jsme právě v těch nejlepších letech. Cítím se báječně. Mám erotické sny jako dvacetiletý kluk.

Rudla S tím si nezahlávej. Tudle klepla pepka toho playboye z pátého patra. Tahal se s jednou studentkou z jazykové školy.

Luboš Co mi tu vyprávíš o nějakém starém prďolovi?

Rudla Prďolovi? Byl o rok mladší než ty. Tahle mladá děvčata jsou poukázky na infarkt.

Luboš Ty si myslíš, že každá holka je nymfomanka. Jsou taky oduševnělé typy.

Rudla Tak intelektuálky jsou vůbec nejhorší.

Luboš Ty už jsi byl v kočárku strašně depresivní.

Rudla Vidím to taky z té druhé stránky, jako rodič. Když si představím, že by se Sandra tahala s takovým dědkem.

Luboš Co bys mu udělal?

Rudla Vzal bych velký kuchyňský nůž a realizoval jeden nápad amerických manželů.

Luboš Opičít se po Američanech je nedůstojné.

Alice /vejde/ Líčí ti Rudla veselé historky z hor?

Luboš Člověk se s ním chvílku baví a má po náladě. Alice, začínám si tě vážit. Žít s takovým chlapem, to aby byl člověk jogín.

Rudla Jistě, vy dva jste staří spiklenci. Dodnes mi není jasný, co jste tenkrát, když jsme byli společně na Lipně, dělali celou noc ve stanu, zatím co já pro tebe sháněl doktora.

Alice Proboha, copak já si vzpomínám, co jsem dělala před osmnácti lety?

Rudla Pamatuješ, Luboši, jak tě uštknul ten had a vy jste v tom stanu zůstali sami dva. Copak jste tam asi dělali?

Luboš Ježíšmarjá, jak si to mám pamatovat.

Alice No tak jsem asi zatím Rudlovi ten jed vysávala.

Rudla Celou noc. Měsíc před svatbou. Vysávala mého kamaráda.

Sandra /vejde s podnosem jednohubek/ Zvu vás na párty!

Luboš Jsi znamenitá kuchařka.

Sandra Asi si otevřu restauraci.

Rudla Mně se ta chřipka vrací. Kde je aspirin? /odejde do koupelny/

Alice Proč jsou všichni chlapi hypochondři?

Luboš Já se cítím naprosto zdrav. Raději půjdu, abych se nenakázil.

Rudla /zakřičí v koupelně/ Kdo sem dal tu břitvu?!

Alice /odchází za ním/ Až uslyšíš chroptění, Luboš, tak jsem ji použila.

Luboš /chvatně na odchodu/ Málem jsem zapomněl. Něco jsem ti přinesl. /podá jí knížku/

Sandra Francois Villon.

Luboš "Já u pramene jsem a žízni hynu..."

Sandra Díky, Luboš, /dá mu letmou pusou, otočí se a odejde do ložnice/

Alice /vyjde z koupelny/

Luboš /odchází také, u dveří se najednou otočí a vyhrkne/ Hrozně rád bych se s tebou někdy viděl...

Alice Tak se stav.

Luboš Vážně můžu?

Alice Jasně, kdýkoli.

Luboš Díky, ahoj.

Alice Ahoj.

Rudla /zařve z koupelny/

/tma - hudba/

7. o b r á z

U ŠIMANDLŮ

Alice Byla to zbytečně vynaložená energie.

Libuše Ani příroda nezapůsobila relaxačně?

Alice Kdo ti říkal, že Krušný hory jsou v přírodě? Dokonce jsem se seznámila s jedním stavitelem, jenom abych Rudlu vyprovokovala k žárlivosti.

Libuše /obdivně/ Stavitelem?

Alice Hodiny mi vyprávěl o betonu.

Libuše A co Rudla?

Alice Vůbec si ničeho nevšiml. Za ty roky v manželství úplně zlenivěl. Ten by možná ani nezaregistroval nahýho chlapa u nás v ložnici.

Libuše Tak to výzkoušej.

Alice Když mně nazí chlapi připadají komičtí. Na Rudlu už jsem si zvykla, tak se nesměju.

Libuše Kdypak já jsem viděla naposledy Luboše nahýho?

Alice Vy jste u jehovistů?

Libuše Ne, ale preferujeme při tom tmou. Chceš ještě něco bumbat?

Alice My se naopak snažíme v sexu o maximální pestrost. Kromě zoofilie jsme snad zkusili všechno. Jestli chceš, půjčím ti o tom nějaké knížky.

- Libuše Luboš je v tomhle dost konzervativní.
- Alice To si jenom myslíš. Určitě touží po experimentech, ale stydí se ti to říct. Vem na něj jednou bič a uvidíš.
- Libuše Vždycky jsem myslela, že už jsme v tomhle za vodou.
- Alice Abys nezapomněla, že jste sice za vodou, ale každej na jiným břehu.
- Libuše Máš pravdu. V poslední době se mi Luboš zdá divnej.
- Alice Barví si vlasy na zeleno?
- Libuše To by bylo ještě dobrý. Ale, představ si - začal číst poezii!
- Alice Cože? Luboš, kterej když se měl naučit ve škole báseň Sedmý listopád v Moskvě, tak dostal raději spalničky?
- Libuše Jo. A teď si na záchodě recituje Ščipačeva. Na nočním stolku má Shakespearovy sonety, Galantní poezii a Wol-
kera.
- Alice S tím bych si nedělala starosti. Všichni chlapi v určitém věku prostě zešílí. Rudla, kterej v životě nepřeskočil kozu, si koupil horský kolo.
- Libuše Včera, když nenašel v naší knihovně žádnýho francouzskýho symbolistu, řekl, že jsem povrchní.
- Alice Já musela hodinu obdivovat jeho přehazovačku.
- Libuše Ale Rudla má ještě poměrně dost vlasů.
- Alice Přehazovačku na kole.

Libuše Ta poezie není všechno, zdá se mi zkrátka jinej. Jsou to v podstatě maličkosti, které postřehne jenom manželka. Nechci, aby sis myslela, že jsem hysterka, ale předstáv si, že ráno cvičí, pije Bifis a kupuje si Tinu.

Alice Dětinští. Za chvílku si začne vystřihovat fotky kulturisty. Nedelej si hlavu, chová se přiměřeně svému biologickému druhu. Dokud si nepořídí na hlavě copánek a nepropíchne si ucho náušnicí, můžeš být klidná.

Libuše Díky.

Luboš /vejde ve vytahaném tričku a džínách, s copánkem a s náušnicí v uchu/ Sehnal jsem fantastickou CD! Renesanční sonety! Recituje Otakar Brousek!

/obě ženy tiše zírají/

P Ř E D Ě L

/je večer - Luboš i Libuše leží v posteli a čtou si/

Libuše Mám už zhasnout?

Luboš Ještě ne.

Libuše Co to čteš?

Luboš Edisona od Nezvala.

Libuše /tragicky si povzdechne/ Ty, Luboši, já vím, že o tom nechceš třeba mluvit, ale nevadí ti, že máme při milování zhasnuto?

Luboš Mě nevadí, že tě nevidím.

Libuše Ona je důležitá určitá - intimní něžnost, ale nenudí tě to? Nechtěl bys, abych tě u toho někdy bila?

Luboš Jak bila?

Libuše Třebá důtkama.

Luboš Cože?! Proč důtkama?

Libuše Nebo bičem? Co by se ti líbilo víc?

Luboš Musím ti to říct okamžitě?

Libuše Ne, v klidu si to rozvaž. Taky jsou prý dobré kopřivy. Co bys říkal - přes nahé tělo být zešlehán kopřivami?

Luboš Ty jsi viděla nějaký pornó film, kde trýznili školačky!

Libuše Ještě ne, ale byla bych ráda, kdybysme se na něj podívali spolu.

Luboš Proč?

Libuše Abychom se to pěkně všechno naučili. Já nechci, aby sis myslel, že když si celý den hraju s dětmi v mateřské školce, že bych tě neuměla při milostné předehře ztřískat karabáčem. A za plného světla! Ale jestli se dnes cítíš unaven, můžeme to nechat na příště.

Luboš To by bylo báječný. Rád bych si totiž dočetl tu báseň.

Libuše Je to perverzní?

Luboš Edison? Ani ne.

Libuše /vstane z postele a jde do kuchyně/ Uvařím ti bylinkový čajíček, aby se ti hezky spinkalo.

Luboš Proboha, do čeho se to řítím! Přece se nezblbnu do sedmáctileté holky. Navíc dcery nejlepšího kamaráda. To je nemorální! Kdyby se to dozvěděla Alice, tak na mě zavolá jednotku rychlého nasazení. A Rudla... /zaúpí/

Libuše /volá z kuchyně/ Chtíš do toho medíček?

Luboš Ne! Chudák Libuše. Musím to zarazit dokud je čas. Týden o ní neuslyším a bude klid. Nejsem přece žádný puhoš!
/telefon/

Luboš Haló?

Sandra /hlas v telefonu/ Ahoj, to jsem já, Sandra. S tím Villonem jsi mě uzemnil. Škoda, že mi ho nemůžeš předčítat sám. Přeju ti opět nekonvenční sny. Pá, Lubo. /ve sluchátku mlaskne polibek/

Libuše /volá/ Kdo to byl?

Luboš Ale... omyl. /hledí konsternován před sebe/ Ach bože!

/tma - hudba/

B. o b r a z

U KOUKOLÍKŮ

/pokoj je ponořen do tmy/

Česťa /vplíží se dovnitř a baterkou si svítí na cestu, náhle je
vyrušen a ukryje se za záclonu/

Alice /vejde z kuchyně, rozsvítí lampičku a pustí si televizi/

Česťa /pomalu se plíží opět z bytu, využívá různé úkryty/

Alice /zahlédne jej, ale nevěnuje mu pozornost a dál sleduje
svůj oblíbený detektivní seriál/

Česťa /v domněnku, že je neviděn, postupuje k východu/

Alice Zase mě jdeš brutálně znásilnit?

Česťa /strne uprostřed místnosti/

Alice /aniž by odtrhla oči od obrazovky/ Místo toho, aby sis
se mnou zásadně promluvil, než naše karatistka přijde,
tak tu zase blbneš? Ty jsi vážně únavnej. Neznáš to o tom
opakovaném vtipu?

/telefon/

Rudla /hlas v telefonu/ Haló, Alíče?

Alice /vyjeveně/ Rudlo?

Rudla Jsem naproti v baru s jedním šmírákem. Nejstrašnější za-
městnání je prodávat herce, který nikdo nechce. Už skon-
čil ten debilní seriál? Haló, jsi tam, nebo spíš?

Alice /chvilku hledí před sebou, pak zařve a otočí se/ Aááááá!

Česťa /lekne se, vytáhne kesr, ale omylem ho obrátí proti sobě a stříkne si správu do očí - ječí bolestí a ztratí orientaci/ Aúúúúú!

Alice /vrhne se k telefonu, ale v rozčilení nemůže najít číslo policie, sebere tedy aspoň kesr, který Česťovi upadl na zem/ Jaký číslo má ta zatracená policie!?

Česťa /mne si očí/ Nikam nevolejte! Já vás nechtěl brutálně znásilnit! Jsem obyčejnej bytař! Nikdy jsem nikoho ne-sejmúl. Chodím jenom tam, kde je čistej vzduch... jste doma, sory, přijdu jindy.

Alice /konečně se jí podařilo najít číslo a vytáčí/ Haló!

Česťa To mi přece neuděláte. Vlastně jsem nechtěl krást, byla mi jen zima. Ohřál bych se a vypadl. S bytama vlastně končím. Je nás moc. Každěj drugej kvartýr, kterej otevřu, je už vybraněj.

Alice Ani se nehněte! /namíří na něj kesr/

Česťa Nehrajte si s tím, to je hrozný svinstvo. Já tyhle "vý-nálezy nesnážím. Co jste říkala o tom karatistovi?

Alice Dobře, já tedy policii nezavolám...

Česťa Děkuju, paní. Díky. Na shledanou.

Alice Moment. Ale něco za něco. Hadry dolů!

Česťa Co?!

Alice /dá mi kesr před oči/ Hadry dolů. Říkám! Dělejte! A žádný hlouposti, jsem přebornice v karate. / na důkaz svého tvrzení praští rukou do opěradla křesla a tiše zaúpí/

Česťa /ve strachu se svléká/ Gátě taky?

Alice Taký.

Česťa Co se mnou chcete dělat? /stojí tu v trenýrkách/

Alice /sebere mu šaty/ Nezačítám policii pod jednou podmínkou: Půjdete teď do ložnice a až přijde můj manžel, tak vyskočíte z okna.

Česťa Dyť jsme asi v pátém patře!

Alice Tak dobře, nemusíte skákat... ale aspoň mu řeknete, až přijde, že mě milujete.

Česťa Proč?

Alice Protože jinak vás okamžitě udám.

Česťa Já jsem obyčejnej bytař. Nikdy jsem se nepral, potřebuju jemný ruce...

Alice /zvedne sluchátko telefonu/

Česťa Tak dobře.

Alice Jak se jmenujete?

Česťa Česťa.

Alice To je pitomý jméno. Budete - Otomar.

Česťa Proč?

Alicě Protože je to romantický.

Česťa To si nezapamatuju.

Alicě /sáhne po telefonu/

Česťa Otma... Otóma... Není váš muž taky náhodou karatista?

Alice Trénuje reprezentační družstvo.

Česťa Nenechám se zabít.

/v zámku zarachotí klíč/

Alice Už jde. Schovájte se tady. /cpe jej do ložnice/

Česťa To se mi nelíbí!

Alice /namíří na něj spray/

Česťa Otomar, Otomar... /zapadne do ložnice/

Alice /vletí do koupelny, ještě stačí vyhodit do haly kalhotky a začne se sprchovat/

Luboš /vejde v běžecké kombinéze, s čelenkou na hlavě/ Přišel jsem vrátit klíče! Sandro? /zvedne kalhotky ze země, jsou to přesně ty samé, které měla na sobě Sandra/

Alicě /píská si pod sprchou tu samou melodii, jakou si pískala ve stejné situaci Sandra/

Luboš /ostražitě se rozhlíží po bytě a pak volá do koupelny/ Sandro, jsi doma sama?
/drží kalhotky v ruce a mluví chvatně pro sebe/ Zešilel jsem! Řeknu jí to a uteču! /zařve do koupelny/ Miluju tě!!!

Alice /vyjde z koupelny a překvapeně zírá/ Luboši?

Česka /vyběhne z ložnice a v uctivé vzdálenosti od Luboše zvolá/
Jsem - Omar! A miluju Vaši ženu! /a opět zmizí v ložnici/

/tma - hudba/

P A U Z A

9. O b r á z

U "KOUKOLÍKŮ

Alice Tak proto jsi se mnou chtěl prve mluvit?

Luboš Jo.

Alice Už je to tolik let. Připadá mi ta naše tehdejší prázdninová epizoda jako něco z minulého života.

Luboš U mě je to stále živé.

Alice Nezlob se, že jsem na to skoro zapomněla.

Luboš Nezlobím se.

Alice Byli jsme tehdy čerství absolventi puberty, tušila jsem, že ti nejsem lhostejná, ale že by tvůj cit vydržel až dodnes. Promiň, nechci to zlehčovat.

Luboš Poslyš, kdo byl ten člověk?

Alice Toho si nevěšmej.

Luboš A proč říkal, že miluje moji ženu?

Alice Někde asi Libuši uviděl a líbil se mu. Co je na tom?

Luboš Co dělá u vás?

Alice Jsem taková jeho vrba. Už léta se mi svěřuje. Tak tys mě tehdy opravdu miloval? Já to brala spíš sportovně.

Luboš To jsi dělala dobře.

Alice Myslela jsem, že ti jde jen o sex.

Luboš Šlo mi o city.

Alice Tak proč jsi mi to nedal nějak výrazněji najevo?

Luboš Styděl jsem se a pak - chodila jsi přece s Rudlou.

Alice Za měsíc po té společné dovolené jsme se brali.

Luboš A já si pak vzal Líbuši.

Alice A pořád jsi mě při tom miloval?

Luboš Tak průběžně.

Alice Nikdy jsi nic nenaznačil.

Luboš Nešlo to.

Alice A proč jsi mi to přišel říct zrovna dnes, po tolika letech?

Luboš Tak to na mě přišlo. Znáš to, člověk je k večeru sentimentální.

Alice Asi jak jsme se včera bavili o tom hadovi na Lipně.

Luboš Jo, ten plaz mě na to přivedl.

Alice Bylo to prima, tenkrát v noci. Že ten had byl habadůra?

Luboš Už ani nevím. Ten můj dnešní výlev citu ber spíš jako takovou nostalgickou vzpomínku, pomalu blednoucí a vyhasínající.

Alice Ale tvůj výkřik, když jsem byla v koupelně, tě prozradil. Nepřišlo mi to vyhasínající. Přiznám se, že mi to vyrazilo dech.

Luboš Omlouvám se.

Alice Ne, prosím tě. Přivádíš mě do rozpaků. Plné milostné zaujetí, takové jaké bylo na počátku vztahu - to je to, co neustále doháním z Růdly. Už jsem si myslela, že ani neexistuje. Teď už vím, v čem spočívá tajemství tvého manželství s Libuší.

Luboš Proto mě výrok toho tvého známého trochu překvapil.

Alice Buď rád, že je o Libuši zájem. Musím ti říct, že já jsem už dlouho neslyšela vyznání podané tak procítěně.

Luboš Od něj?

Alice Od tebe.

Luboš Neber to vážně.

Alice Beru to vážně.

Luboš Dělal jsem si legraci.

Alice Nedělal, to žena pozná.

Luboš Zapomeň na to.

Alice Víš, jak ti asi bylo, než ses k tomu odhodlal. Teď už chápu proč jsi se poslední dobou obličal jako puberták. Chtěl se mi připomenout dobu, kdy jsme se poznali, že je to tak?

Luboš Uhodlas to.

Alice Ta naušnice tě musela bolet.

Luboš /opravdově/ Strašně.

Alice Fakt si tvých obětí vážím, ale prosím tě, uveď se do původního stavu. Tvoje žena samozřejmě něco tuší. Ta není jako Rudla, u kterýho, abych vzbudila žárlivost, musím provádět úděsný krkolomností. Už raději jdi.

Luboš Ano, to bude lepší. Není Sandra čirou náhodou doma?

Alice Ne, můžeš být klidný, ale Rudla tu může být každou chvíli.

Alice /pokrač./ Měj se ... /rukou letmo zavadí o jeho břicho a nahmatá knížku/ Tys mi něco přinesl?

Luboš /nezbývá mu, než knížku z pod trička vytáhnout/ Jo, zapomněl jsem ti to dát.

Alice /čte/ Ščipačev - Sloky lásky. Vůbec jsem netušila, že jsi tak romantickéj.

Luboš Já taky ne.

Alice Moc ty ruský autory nežeru, to víš, škola nám je zhnusila.

Luboš Tak mi to zase vrať.

Alice Ale tohle si přečtu a schovám, aby mi to Sandra nevyfoukla. Mám pocit, že je teď zamilovaná.

Luboš Vážně, víš to jistě?

Alice Mistrně to maskuje, ale tyhle věci máma pozná. Nebude dlouho trvat a zjistím, kdo je ten chlapec.

Luboš Tak já půjdu.

Alice Chápu.

Luboš Nic jsem ti neřekl.

Alice Ty hlupáčku. Já vím, že dnes máme oba své životy. Musíme být bohužel rozumní. Ztřeštěné lásky, kdy starší pánové utíkají od rodin, jsou k smíchů. Jdi už, jdi ke své ženě.
/políbí ho/

Luboš Ahoj. /odejde/.

Alice /otevře dveře ložnice/ Pojdte sem!

Česťa /vyjde z ložnice/ Dobrý, ne? Je mi to jasný, chceto ho vytočit a pak... /naznačí podřezání/

Alice Zvoral jste to. To nebyl můj muž.

Česťa Přišel mi k vám trochu starej.

Alice A sundejte laskavě ten župan.

Česťa /sundá župan a za gumou trenýrek má hodinky, šperky atd./
Promiňte, to je zvyk.

Alice Víte co? Rozmyslela jsem si to, nic po vás nechci. Jděte pryč.

Česťa Jo, a vy mě prásknete.

Alice Neprásknu.

Česťa Raději řeknu to, že vás míluju ještě jednou, teď už to nezvorám, vážně. Je to lepší, než lapák...

Alice Domluvme se tak, že já zapomenu, že jste tady byl, a vy zapomenete, že jsem po vás něco chtěla. Jasný?

Češťa Ted už bych to vážně nezvorál.

/v zámku zarachotí klíč/

Sandra /volá z předsíně/ Hlásím, že jsem doma a mám hlad!

Alice Krucifix - dcera! Oblečte se! Schovejte se tady!

/šoupne ho v trenýrkách do koupelny a jeho šaty hodí pod
křeslo/

Sandra /vejde/ Ahoj, mamí.

Alice Jak to, že jsi doma tak brzo? Karate máš mít do desíti.

Sandra Náš trenér má zase problémy s policií. Podíval se v tram-
vaji na hodinky a přizabil jednoho pána. /gestem předvá-
dí, jak se trenér díval na hodinky a Alice taktak uhne/
No - takhle to bylo. Jsem splavená. /zamíří do koupelny/

Alice Karate, takovej agresivní sport. Myslíš, že si nějakej
kluk vezme holku, která ho přepere. Proč se nezajímáš
třeba o poezii?

Sandra /zarazí se a s otevřenou pusou poslouchá svou matku/

Alice Ubylo by tě snad, kdybys jednou místo toho bouchání šla
na nějaký literární večer. Říká ti vůbec něco jméno Bre-
ton, nebo Apollinair? Že se vůbec ptám.

Sandra /jde do koupelny/

Alice Kam jdeš?

Sandra Trochu se opláchnu, cestou domů jsem si dala kondiční
běh.

Alice Nemáš dojem, že se meješ nějak často?

Sandra Jak to myslíš?

Alice To vůbec není zdravý, často se mýt. Ve vodě je spousta
mikrobů.

Sandra Rozhodně míň, než na mým zpoceným těle.

Alice Mýla ses ráno?

Sandra Jo.

Alice Jednou denně to úplně stačí.

Sandra No mamí...

Alice A pak - přemíra vody vysušuje pokožku. Budeš šustit jak
tréska.

Sandra Já se nebudu sprchovat tejden.

Alice Víš kolik dnes stojí voda?

Sandra Nevím.

Alice Tak vidíš!

Sandra Můžu si, prosím tě, umejt aspoň ruce? Před jídlem?

Alice Ukaž.

Sandra /poslušně ukáže dlaně/

Alice To je dobrý.

Sandra /má za to, že se matka zbláznila, sedne si do křesla/

Alice Chtělaš jíst, ne? Tak si jdi něco udělat. Všechno tady musí být na mně? Podívej se, jaký je tu všude nepořádek

Sandra /zvedne se a okázale sebere smítko se stolu, pod křeslo: vezme Čestovy šaty a odkráčí do kuchyně/

Alice /otevře dveře koupelny a cpe Čestu z bytu/ Zmizte!

Česta Kde mám své šaty?

Alice Dalá jsem je do čistírny.

Česta Já je chci.

Alice Pošlu vám je na dobírku. /vystrčí ho ze dveří/

Česta /v předsíni/ Takhle nemůžu na ulici...

Sandra /vejde a v chůzi pojídá/

Alice Dobrou chuť. Nežlob se, že jsem byla trochu nervózní. To víš, člověk je celý den mezi těma hřbetama knih. A všude mraky studentů. Mají pínou hubu čisté filozofie a vrátí umáštěnou knihu.

Sandra Nebyl tu strejda Luboš?

Alice Proč se ptáš?

Sandra Poslední dobou často volá.

Alice Není na tom nic zvláštního. Jsme se Šimadlovýma přece staří kamarádi.

Sandra Vždycky jsem ho měla za seriózního bankovního úředníka a ani jsem netušila, jaký je vodvaz. Dřív si mě ani nevěštil a teď přijde, je takovej hrozně příjemnej, kamarádskej, milej... ani nevím proč.

Alice /tajemně se usmívá, protože ví proč - vyskočí z křesla jako mladá holka/ Dostala jsem najednou taky hlad. Udělá pizzu. /odběhne/

Sandra Ale velkou. /pustí si rádio, pojídá a listuje v časopisu.

Česťa /ukrade se dovnitř a hledá nenápadně své šaty/
/zvonek/

Sandra /jde otevřít, Česťa se před ní zapadl do ložnice/

Robin /vejde/ Ahoj.

Sandra Ježíšmarja, Robine, co tu děláš? Máma je doma!

Robin Mně je to jedno. Tak jí to prostě oznam, že se milujem, a hotovo. Tyhle tvý konspirace mají jednu vadu, že se málo vidíme.

Sandra /šeptá/ Nechci, aby o tobě naši věděli.

Robin A proč?

Sandra Máma nesnáší studenty filozofie.

Robin Tak řekni, že jsem hráč baseballu.

Sandra Sportovce zase nemá rád táta. Věř mi, naši by tě tak otrávil, že bys ode mě utek. A já bych umřela. /dá mu pusu/

Robin Hergot, Sandro, já se tě teď okamžitě musím dotýkat.
Úplně všude. Něslo by to nějak zařídít?

Sandra Počkej na mě na našem starém místě.

Robin Přijď brzy. Tam mi musíš taky vysvětlit, jak to, že když
jsem ti volal, tak to vzal jeden dědek a řekl mi, že
děláš něco velmi intimního.

Sandra Tos volal ty? Mluvil jsi s mým strejdou Lubošem, to je
takovej hodnej starouš.

Robin A co jsi dělala intimního?

Sandra /teatrálně zarecituje/ Jsem sběratelkou rozkoše
a chlapů na jedno použití.
Zmuchlám a hodím do koše
každýho kdo se v mé síti chytí.
Když jsi volal, tak jsem byla zrovna na záchodě.

Robin Sandro.../dřítí ji za ruce/

Sandra Prosím tě, netvař se jako dítě rumunských běženců a
jdi už.

Robin Nemůžu za to, že žárlím.

Sandra Jistě, máš důvod. Mám plnou ložnici chlapů v trenýrkách.

Alice /volá z kuchyně/ Sandro!

Sandra /nestačí doběhnout s Robinem k východu, tak jej strčí
do koupelny/ Co je, mami?

Alice /vejde/ Dala jsem tam hodně česneku, nevadí?

Sandra Kam?

Alice "Ně do pizzy přece! Za chvíli bude. Dávej pozor, ať se nepřipálí. Já si zatím umeju vlasy. /jde ke koupelně/

Sandra "Nezdá se ti, že se měješ nějak často.

Alice "Vlasy? Jednou týdně.

Sandra "To je přílišně často. Kůže tím hrozně trpí.

Alice "Ale, co je to za nesmysl?

Sandra "Měla jsi pravdu, strašně plýtváme vodou a ona je při tom tak drahá. Zbytečně pořád chodíme do koupelny, něco si tam mejem. Přitom voda obsahuje, jak si správně řekla, neuvěřitelné množství mikrobů. Měli bychom si dát závazek, že jednou týdně prostě nevlezeme do koupelny. A já bych začala dneškem.

Alice " /udivedě poslouchá kydy své dcery/

Sandra " /chytne ji kolem ramen/ Už se, maminko, těším, jak bude obě zdravě špinavé... Nepálí se ti ta pizza?

Alice " /začichá ve vzduchu a odkvačí/ Kruci!

Sandra " /rychlé otevře koupelnu a strčí Robina k východu/ Za chvíli jsem tam.

Robin " /stojí jako solnej sloup/ Hergot, představ mě!

Alice " /volá z kuchyně/ Sandro, pojd' se podívat na pizzu po uhlířsku.

Sandra " Už jdu. /gestem naznačí Robinovi, aby vypad, a zmizí v kuchyni/ Zmiz!

Robin Když mě nechce představit Sandra, tak já se představím sám. /sedne si pohodlně do křesla/

Čeňa /opatrně vykoukne z ložnice a stále v trenýrkách se plíží ke vchodu - najednou si všimne Robina - ztuhne/

Robin Co tu děláte?

Čeňa Já jsem - Omo... Omakal... a miluju ji... tu vaši!

Robin Sandru?

Čeňa Jo.

Robin Cože?! /nakročí k němu/

Čeňa Ne, karate ne! /zabouchne se do ložnice/

Robin /pro sebe/ Jsem sběratelkou rozkoše
a mužů na jedno použití...
/v rozpacích opustí byt/

/tma - hudba/

U ŠIMANDLŮ

Luboš /vejde zamyšlen - když uvidí Libuši, nevěří svým očím/

Libuše /vejde v erotickém prádle styl "sado - maso", v ruce řetězy a dŕtky/ Ahoj Lubošku.

Luboš Co tŕ máš na sobě?

Libuše Neříkej, že něco takového vidíš poprvé. K tomu jsem ještě koupila pár doplňků.

Luboš Jdeš dělat konkurs do masážního salonu?

Libuše Vím, že toužíš po pestrosti v našem intimním životě, ale stydíš se to říct. Rozhodla jsem se, že převezmu roli iniciátorky.

Luboš Libuše, ty jsi něco pila!

Libuše Ještě ne, ale kdybys chtěl, koupila jsem rum.

Luboš Zatím děkuju.

Libuše Slibuji ti, že ode dneška budou naše milostné akty kreativnější. Chci, aby měly pokaždé jiný obsahový rámeček. Přečetla jsem si o tom dvě brožŕrky. /ostýchavě ŕvihne dŕtkama/ Tak pojď, ty zvíře!

Luboš Proboha, Libuše, ty jsi měla k večeři kokain!

Libuše Chceš, abych tě ztřískala hned, nebo až potom?

Luboš Já snad zavolám leteckou záchranou službu. Ty jsi zešílela!

Libuše Jsem normální. Já jo.

Luboš Jestli ty jsi normální, tak můžou zrušit Dobřany. Už se viděla v zrcadle?

Libuše Samozřejmě. Přípravě jsem věnovala hodinu.

Luboš Neříkej mi, že to myslíš vážně?

Libuše Poslyš, já se tu o něco snažím a nechápu, proč to zlehčuješ!

Luboš Takhle vypadá učitelka z mateřský?!

Libuše A takhle vypadá úředník z banky?! Samej cvoček! Copánek Náušnici v uchu! Už týden se chováš jako retardovanéj diskžokej, a já jsem nenormální?

Luboš Kdo se obléká podle posledních trendů je u tebe cvok, j

Libuše Kdyby zařadili infantilitu na olympijský hry, tak bys dostal zlatou!

Luboš Závidíš mi, že jsem mentálně stále mladý.

Libuše Nechceš si podat přihlášku k nám do školky?

Luboš Už je mi to jasný, co se s tebou děje. Tyhle úchylný nápady nemáš z žádných brožůrek. Že mě to nenapadlo hned.

Libuše Co?

Luboš Možná tě to bude zajímat, ale mluvil jsem právě s tvým milencem.

Libuše S kým?!

Luboš Ano, je to přesně ten typ, co se vyžívá ve zvrácenostech.
Přijal mě v dámském županu.

Libuše Luboši, já ti nerozumím.

Luboš Naštěstí je na tom zřejmě psychicky dost bídně, protože
se mi přiznal. Ani mě tolik neuráží, že máš milence, ale
ponižuje mě, že sis vybrala takovýho primitiva, kterej
navíc všechno vykecal Alici. Je to malý brepta!

Libuše Vůbec nevím o čem mluvíš.

Luboš Chceš snad říct, že mi úplně cizí člověk oznámí, že tě
miluje - jen tak? Osobně by mě zajímalo, proč to udělal.
Chcete se snad vzít?

Libuše Celou tu dobu, co se známe, jsem ti, já kráva pitomá,
věrná, život mi utíká mezi prsty. I kdybych se s nějakým
chlapem nakrásně spustila, tak mám po těch letech na to
morální právo! A teď vychlastám ten rum a dnes nebudu
žehlit! /odejde/

Luboš /telefonuje/

P r o l n u t í   d o   b y t u   K o u k o l í k o v ý c h

Sandra /vyjde z kuchyně a vezme telefon/ Haló?

Luboš Sandro, konečně!

Sandra Co se stalo?

Luboš Musím s tebou mluvit. Teď, hned, okamžitě! Jsem strašně opuštěnej. Jedu k vám...

Libuše /vrátí se pro dítky/

Luboš /zavěsí/

Sandra Ale já nebudu doma, Luboši, haló... haló... /zavěsí/

Luboš Co mě pořád šmíruješ?

Libuše Seš mi ukradenej. I kdyby sis uřezal obě uši, jako Vinc: van Gogh, se mnou to ani nehne! /odejde/

Luboš /vyrazí z bytu/

Alice /vejde/ Kdo to byl?

Sandra Zase Luboš Šimándl, byl nějakej divnej.

Alice Proč?

Sandra Říkal, že je opuštěnej a že sem přijede. Teď večer, chápeš to? Ještě si skočím ke kamarádce naproti. Přijdu v nejbližším možném termínu. Ahoj. /odejde/

Alice /civí a neví, jestli má mít radost, nebo ne/ Že jsem si nikdy neuvědomila, jak je ten Luboš vášnivej.

Česťa /opatrně vykukne z ložnice/

Alice Co tu ještě děláte?!

Česťa Chci své šaty. Jestli o tom nevíte, tak venku jsou dva stupně.

Alice Když vykrádáte byty, musíte počítat s jistým rizikem.

Česťa UŽ jsem to vašemu manželovi řekl, tak mi vraťte mé věci!

Alice Co jste komu řekl?

Česťa Že vás jako miluju. Jsem řekl vašemu manželovi.

Alice A jak reagoval?

Česťa Šel hned po mě.

Alice Takže on už vás viděl?

Česťa Je to pět minut.

Alice Dobře mi tak.

Česťa Docela rád bych už vypadl. Udělal jsem všechno, co jste chtěla...

Alice Tak fajn, jděte.

Česťa Ty šaty.

Alice Co já vím, kde jsou. Asi vám je někdo ukradl.

Česťa Hnusní zloději!

Alice Počkejte, něco vám půjčím. /odejde do ložnice/

Česťa /zatím automaticky krade, na co přijde/

Alice /vyjde se šaty/ Co děláte?

Česťa /zatváří se zahanbeně/ Pardon, já se té rutiny nezbavím.

Alice Obléčte si tohle.

Češťa /obleče si kalhoty a svetr/ Je to čistý? Abych nedostal nějakou vyrážku. Největší svinstvo je svrab. Už jste měla svrab?

Rudla /vejde/ Ahójo. /uvidí Češtu a čumí/

Češťa Já ho měl dvakrát. V lapáku.

Alice /snaží se být suverénní/ Tak už to víš všechno, tím páde si ušetříme spoustu trapností.

Rudla Co vím?

Alice No - tady o Otomarovi. Ale na mě vinu nesváděj, zavinił sis to sám. Když jsem chtěla, abychom se preventivně při pravovali na krizi středních let, tak jsi to zlehčoval.

Rudla Proč má ten člověk moje kalhoty? A svetr, který jsem dostal od maminky?

Alice To je typické, když jde o zásadní věci, tak jsi maličerný! Vyzývám tě, abys nic neřešil silou. Jsme přece tři dospělí lidé a taková věc se prostě stane.

Rudla /stojí těsně u Češti/ V těch kalhotách jsem maturoval.

Češťa Vy jste kdo?

Rudla Já jsem s dovolením manžel této paní.

Češťa Vy taky?

Rudla A smím vědět, kdo jste vy?

Češťa Mám mu to říct? /obrátil se na Alici/

Rudla No jistě, že mně to máte říct. Rád bych to taky věděl!
Česťa Já jsem tady, protože miluji vaši - Sandru.

Rudla Cože? Moji dceru?

Česťa Já myslel, že je to vaše žena.

Rudla Jak se jmenujete?

Česťa Umakart.

Rudla /velkým gestem ukáže na Česťu, ten se kryje v domnění, že přijde karatistický úder/ Slyšelas to, Alice?

Alice Ano.

Rudla A co tomu říkáš?

Alice Je to překvapení. /je ráda, že se z toho vyvlíkla/

Rudla Kolik je vám let?

Česťa Dva a čtyřicet.

Rudla A to se nestydíte? Víte, že je Sandra ještě nezletilá?
To, co jste provedl - posoudí paragrafy!

Česťa Já už musím pomalu jít.

Rudla /zadrží ho/ Moment!

Česťa Ona mi říkala, abych vám to řekl. /ukazuje na Alici/
A pak že můžu vypadnout, že mě nepřáskne...

Rudla Tady se něco děje za mými zády. Kde je Sandra?

Česťa /ukáže na Alici, Rudla to nevidí/

- Alice U kamarádky.
- Česťa /hrne se ke dveřím/ Nashledanou.
- Rudla Nikam! To vyřešíme hned.
- Česťa Tohle jsme si nedomluvili.
- Rudla Jako otec vás důrazně žádám, abyste šel vedle a počkal d: příchodu mé dcery! Rozumíte?
- Česťa /zmaten/ Ne.
- Rudla Dobře. /zavře za ním dveře ložnice, otočí klíčkem a dá ho do kapsy/ To se mi snad jenom zdá! Ten chlap je těžkej neurotik. Proč měl moje šaty?
- Alice Dala mu je asi Sandra. Jako humanitární gesto.
- Rudla Ta naše holka se zbláznila!
- Alice Chodí s bezdomovcem, no a cò. Je zřejmě altruistka.
- Rudla Proto jsem nevychovával svou dceru, aby se s ní tahal o pětadvacet let starší chlap, kterej přijde na návštěvu v trenýrkách. Chci, aby si vzala komerčního inženýra!
- Alice Nebud' konzervativní.
- Rudla Představa, že můj zeť bydlí na lavičce v parku je zdrcující.
- Alice Nebud' hysterickéj. Je to zřejmě jen letmá známost. Přešumí a bude. Pusť toho člověka ven a zapomeň na to. Takových lásek ještě bude. Čím víc zkušeností před svatbou získá, tím líp.

Rudla Zkušeností? S vandrákama? Nechci, aby moje dcera byla al-
truistka. Víš, kolik takových se ještě povaluje na nádra-
ží. Jdu pro ni! /odejde/

Alice /u dveří ložnice/ Jste tam?

Česťa /za dveřmi/ Jsem. Pustte mě ven!

Alice Manžel odnesl klíč.

Česťa Tohle je podraz.

Alice Tak si poradte sám. Když se umíte dostat do zamčeného by-
tí, tak byste se měl umět dostat i ven.

/zvonek/

Luboš /vejde/ Ahoj. Jdu náhodou kolem. Neruším?

Alice Ani ne. Sandra mi to všechno řekla.

Luboš /zděšen/ Co ti řekla?

Alice No, že přijdeš.

Luboš Jo, zrovna jsem si říkal, že bychom se mohli teď na večer
spolu trochu proběhnout...

Alice To není špatnej nápad.

Luboš Ale ne my...

Alice Budu ráda, když teď odtud vypadnu.

Luboš Kde je Sandra?

Alice Za chvíli ji Rudla přivede. Bude se tu řešit její milostný vrah.

Luboš Cože?

Alice Rudla si myslí, že Sandra chodí s jedním starším chlapečkem.

Luboš On ví s kterým?

Alice On si myslí, že to ví. Celé je to volovina, ale Rudlu popadl amok a letěl pro ni. Na toho chudáka, kterej zatím nic netuší, chce podat trestní oznámení pro mravnostní delikt.

Luboš Tak se zatím mějte. /urychleně mizí/

Alice Chtěl jsi mě vytáhnout na ten kondiční běh.

Luboš Rozmyslel jsem si to.

Alice To byla jen záminka, abys mě mohl ještě dnes vidět, že?

Luboš Říkáš to přesně.

Alice Ty blázínku. Ale když už jsi tady, mohl bys Rudlu trochu uklidnit.

Luboš Proč zrovna já?

Alice Vzhlíží k tobě jako k morální autoritě.

Luboš Opravdu?

Alice Jsi jeho vzor intelektuální, mravní a tak vůbec.

Luboš Vážně - mravní? Musím letět, ještě mám spoustu práce.

- Alice Děsně by mi pomohlo, kdybys tu zůstal. Víš, já jsem se dostala svou vinou do takové překérní situace, která se mi teď trochu vysmekla z rukou. Tak křečovitě se snažím udržet manželství, až si ho málem rozseseru.
- Luboš Rozumím.
- Alice Tomu nemůžeš rozumět. Ty máš vyrovnanej vztah se svojí ženou, máš svou práci, nic tě nemůže zaskočit. To, že si ještě dodniš pomatuješ jeden studenský flirt, jenom dokazuje, jak pevně stojíš na zemi. A když tady zůstaneš tak celou tu absurdní situaci zklidníš.
- Luboš Tím si právě nejsem tak jistej.
- Alice Určitě. Od té doby, co jsi na mě zakřičel své vyznání, přijde mi všechno snadněj. A jestli je to vážně pravda, tak mě v tom teď nenecháš.
- Luboš Ty mě citově vydíráš.
- Alice Jak jsi to poznal? /dá mu pusu/ Uvařím kafe. /odejde/
- Sandra /vejde/ Jé, ahoj.
- Luboš /vrhne se k ní a chvatně mluví/ Sandro, konečně. Já vím, že ti přijdu jako šílenec, ale já si nemůžu pomoci.
- Sandro Copak, někdo se smál tvému copánku? V bance asi zírali, že nemáš kravatu.
- Luboš Naznačili mi, abych si hledal jinou práci. Víš, nebyl jsem si dlouho jistej tím, co jsem jen tušil, přišlo mi to nemyslitelný, nemorální, bláznivý...
- Sandra Proč? Kašli na ně. Všichni jsou to pokrytci.

Luboš Ty jsi mi otevřela nový svět. Dívám se na vše kolem tvýma mladýma očima.

Alice /vejde/ Kde máš tátu?

Sandra Nevím.

Alice Šel tě hledat k tvýmu kamarádce.

Sandra Já byla u jiný.

Alice Víš, tvůj tatínek za malou chvílku přijde a bude tvrdit, že chodíš s jedním chlapem, neber ho, prosím tě, vážně. V poslední době má starosti s tou svou agenturou. Ty jsi moje rozumná holčička, vid'. Dáš si taky kávu, že?
/odejde/

Sandra Táta se něco domák?

Luboš Asi jo.

Sandra Já se picnu.

Luboš Já taky.

Sandra Toho jsem se právě bála.

Luboš To je katastrofa!

Sandra Tak zase taková hrůza to není. Jednou se to stejně musel naši dozvědět.

Luboš To ne!

Sandra Hele, Luboši, za rok budu plnoletá. Už mě přijde nedůstojný lhát jak malá holka.

Luboš Proboha, Sandro, já vím, že jsi čistá duše, myslel jsem že kdyby to zůstalo jen mezi náma... říkalas, že máš rada tajemství.

Sandra To jo, ale v určitým věku tě přestane bavit hrát si na Rychlé šípky. Já jsem ráda, že jsem konečně našla někoho koho miluju a kdo miluje mě, a ty věčný skrejvačky jsou jenom na obtíž.

Luboš Skrejvačky jsou výborný. Miluju skrejvačky.

Sandra Ty možná jo, ale mně komplikují vztah a vedou jenom k žárlivým scénám, jako před chvílkou. Myslela jsem, že když naši nebudou nic vědět, že to bude lepší. Není, to je teď postavím před hotovou věc. Řeknu: Hele, s tímhle klukem chodím a myslete si o tom, co chcete.

Luboš Sandro, nedělej to!

Sandra Proč?

Luboš Rudla je můj kamarád a tvá matka taky.

Sandra No a co?

Luboš Nesl jsem tě z porodnice. Houpal jsem tě na kolenou, když jsi byla malá. Vzpomínáš si, učil jsem tě plavat. Hráli jsme spolu "Spadla lžička do kafička", rozumíš, co tím chci říct?

Sandra Ne.

Alice /vejde s kávou/ Tak co vy dva tady?

Sandra Bavíme se se štrejdou Lubošem o utajovaných láskách a čistejch duších.

Alice Ale neříkejte.

Sandra Mimochodem, když jsme u té čistoty duše, mohla bych se jít už učejt? /jde do koupelny/

Alicě Bud' tam klidně hodinu. Ty jsi jí něco řekl?

Luboš Co jako?

Alice O nás dvou.

Luboš Ne.

Alice Vy mužští vůbec neumíte zakrývat city.

Luboš Jak to myslíš?

Alice Je na tobě strašně vidět, že jsi zamilovanej. Dej si na to pozor, nebo se začnu červěnat i já. Víš, jak jsi mi připomněl náš hřích z mládí, napadla mě taková zvláštní souvislost... možná je to hloupost, ale...

Luboš Jaká souvislost?

Alice Sandra se narodila v dubnu.

Luboš A co?

Alice No a my jsme byli tenkrát na Lipně, víš v noci v tom stanu - v srpnu. A mezi srpnem a dubnem je přece devět měsíců.

Luboš Co tím chceš říct?

Alice Vůbec nic, jenom, že je to taková zvláštní shoda okolností, kterou jsem si před tím neuvědomila...

Luboš /otevře hubu, ale žádný zvuk nevyjde/

Alice Tím pádem by bylo teoreticky možný, že Sandra je vlastně... i když je to dnes už jedno...

Luboš /v emotivním vzrušení si urve náušnici s částí boltce - zařve bolestí/ Uáááá!!!

Sandra /vyběhne z koupelny/ Co se stalo?

Alice Luboš si roztrhl ucho.

Sandra Proč?

Alice Nevím. Už se mu asi nelíbila ta náušnice. Rychle lékárníčku! /odvádějí do koupelny Luboše, který nařiká a drží se za ucho/

Sandra /vrátí se k vyzvánějícímu telefonu/

P r o l n u t í   d o   b y t u   k   Š i m a n d l ů m

Libuše /telefonuje/ Ahoj, Sandro, nežlob se, že otravuju takhle navečer, ale není u vás náhodou můj Luboš?

Sandra Náhodou je.

Libuše A můžu s ním mluvit?

Sandra Nemůžeš, protože si právě utrl ucho.

Libuše Prosím?! A proč?

Sandra To nevím, ale například Vincent van Gogh to udělal kvůli

nešťasté lásce.

Libuše Chudáček, tak on to vzal vážně. Dejte na něj pozor. Je k vám. /zavěsí a vystartuje z bytu/

Alice /vyjde z koupelny/ Nelekni se, vypadá to tam jak koupe. Čachtické paní.

Sandra Co ho to pöpadlo?

Alice Muži se v některých životních situacích chovají jako ma chlapci. Od určitého věku se prostě vrací do dětství. Jestli Luboš přijde příště s prakem na krku, neposmívej se mu.

Luboš /řve z koupelny/ Uááááuu!

Alice Klid, leje si na to vodu po holení. Uvařím grog. /odejde/

Luboš /vyjde, drží si na uchu žínku/

Sandra Pokud se chceš podobným způsobem zbavit i toho copánku, tak ti to neradím.

Luboš Sandro, dítě... totiž... chci říct...

Sandra Co si mě tak prohlížíš?

Luboš Dívám se jaké barvy máš oči?

Sandra Hnědý.

Luboš /osudově/ Já taky.

Sandra Ty máš dnes nějaký chmury a máš pocit, že jsi opuštěnej, a nemá tě nikdo rád. To mívám někdy taky. Klid, já tě mám ráda.

Luboš Ne! To nesmíš!

Sandra Hlavně si neutrhni ještě to druhý.

Luboš Poslyš, Sandro, já vůbec nejsem tak prima chlap, jak si myslíš. Možná, že kdyby ses o mě něco dověděla, že by tvůj cit značně ochladl.

Sandra To jsem zvědavá, co přede mnou tajíš.

Luboš Je to strašná pravda, ale měla bys to vědět.

Sandra Ty jsi člen KGB.

Luboš Ne.

Sandra Tak se mi chceš přiznat, že jsi v samošce šlohl čokolác

Luboš /chytne se toho nápadu/ Ano, vlastně jsi to uhodla.

Sandra /směje se/ Cože?

Luboše Vím, že je to ostuda, ale jsem drobný kleptomán. Vždyck když přijdu do obchodu, tak se začnu klepat a klepu se tak dlouho, dokud něco neseberu. Nemůžu za to, je to děličná choroba.

Sandra Ty seš strašnej recesista.

Luboš Mám to od dětství. Už ve škole jsem kradl spolužákům sučiny, pak jsem přešel na kostelní pokladničky. Nemůžu a do restaurace, okamžitě mám v kapse popelník. Vůbec si nezasloužím tvoji náklonost, neplýtvej city.

Sandra Mně jsou zloději sympatičtí. Můj oblíbený literární hrc je Arsen Lupen.

Luboš Vlastně jsem se s tebou sblížil jenom proto, abych ti r

co šlohl.

Sandra /předstírá, že tomu věří/ Já nic nepostrádám.

Luboš Zatím se držím, ale nebudu se dlouho ovládat, proto budu lepší, když se teď dlouho nevidíme. Čas všechno zahojí

Sandra Škoda, už jsem si zvykla na naše literární diskuse.

Luboš Mě to taky rve srdce, ale přece se nebudeš zahazovat se zlodějem. Prosim tě, ale ani muk. Nikdo o mé úchylce neví!

Sandra Spolehni se, Lubo.

Alice /vejde s grogem/ Tekuté obvazy.

Sandra Sláva.

Alice Jo, Sandro, mrkni se, jetli ti něco nechybí.

Sandra Proč?

Alice Ale, máme v bytě zloděje. Tatínek bude za chvílku tvrdit že s ním chodíš. Ale jak jsem ti říkala, neber ho vážně

/zvoněk/

Alice /jde otevřít/

Sandra /znejistí, jetli to přece jen nebyla pravda - Lubošovi/ Máma to o tobě ví taky.

Luboš Asi jo.

Libuše /vejde/ Dobrý večer.

Alice Ahoj, pojď dál. Luboš žije, jak vidíš.

Libuše Lubošku, jsi v pořádku?

Sandra Musíš na něj mluvit z druhé strany, na tohle ucho nesly

Libuše Já jsem to tak nemyslela.

Luboš Co?

Libuše No, když jsem řikala, že bych si tě nevšimla, kdyby sis uřezal uši. Promiň mi to, chovala jsem se jak slečna z E 55.

Rudla /vejde, za rukáv táhne Čestů/ Hádejte koho jsem potkal na okapové rouře mezi druhým a třetím patrem? Naštěstí ta roura měla tolik pochopení, že se s ním urvala. Ve stresu se přiznal, čím se živí! Sandro, tenhle pán je plivnutí do tváře naší výchově. Proč nám to děláš?!

Sandra O co jde, tati?

Alice Co kdybychom to nechali na jindy.

Rudla /obrátil se na Luboše a Libuši/ Zajisté pochopíte, že to musíme vyřešit hned, dokud jsou tu všichni pohromadě. Sandro, proboha tě prosím, proč si nenajdeš adekvátního partnera?

Sandra Ale já jsem si vybrala adekvátního partnera, tati.

Čestů /mezitím se pomalu plíží k východu a jeho místo vedle Rudly zaujme Luboš/

Rudla Tak co tu dělá tenhle - zloděj?! /ukáže, aniž by se otočil tím pádem na Luboše/

Sandra /Lubošovi/ Tak to nebyla recese?

Rudla /útočí na Sandru/ Můžeš mi to vysvětlit?

Sandra On za to nemůže, to je dědičná úchylka.

Rudla Cože?

Libuše Proč o tobě říkají, že jsi úchylnej?

Sandra Kleptománie se dá léčit.

Rudla /Čestovi/ Vy se chcete léčit?

Češťa Ne, já jsem zdravěj.

Alice Rudlo, je pozdě, nepůjdeme spát?

Rudla Ty myslíš, že bych usnul?

/Čestovi/ Moje dcera chce po gymnáziu studovat trestní právo. Myslíte, že byste si ještě potom měli co říct?
/Sandře/ Uvědomuješ si, Sandro, jaká je mezi vámi společenská propast? Nestahuj ze mě kůži zaživa! Vzpomeň si, jak jsem tě vozil v kočárku, čvachtali jsme se spo ve vaně, tys mě píchala do očí svými prstíčky...

Alice /nakloní se k Sandře/ Říkala jsem ti, že bude blábolit nesmysly. Rudlo, my víme, že máš problémy s agenturou.

Rudla Luboši, ty mě přece chápeš!

Alice Asi ne, postupně ti všichni přestávají rozumět, takže se v klidu rozejdeme, díky za návštěvu...

Rudla Alice, tvoje dcera si přivede domů takovýho partnera a s tebou to ani nehne?

Sandra Toho jsi přivedl ty.

Rudla Protože spadl z okapu.

Sandra A proč říkáš - partnera?

Rudla Tak - milence!

Sandra Prosím?

Alice Proč jsem si raději nenechala vykrást byt! Tak já vám to teda řeknu. Tenhle chlap není žádný Sandřin milenec, tenhle chlap je...

Luboš Milenec Libuše.

Libuše /vytřeští oči/ Cože?

Luboš Slyšelas dobře. Sám se mi svěřil, vidíte pane.

Libuše Vy jste řekl mému manželovi, že jste můj milence?!

Česťa /naprosto zmaten/ Já nevím, kterej je váš manžel.

Libuše Pojdte sem! /přitáhne si Česťu těsně k sobě/ Dobře se na mě podívejte!

Rudla Tak on je navíc ještě promiskuitní!

Luboš /tiše Sandře/ Slib mi, že cò bylo mezi námi, zůstane navždy naším tajemstvím! Choval jsem se jako hlupák. Ten vztah by neměl budoucnost. Miluju vlastně jenom svoji ženu.

Libuše Tak co, byla jsem vaší milenkou?

Česťa Ne, vy ne - ona... /ukáže na Alici/

Rudla Cože? Vy jste měl i moji ženu?

Sandra /najednou jí to dojde - uteče z bytu/ Luboši, ale...

Česťa Ona mě navedla, já za nic nemůžu!

Rudla Tak ona vás svedla? To je vrchol - moje dcera a má že
spí se stejným chlapem! Alice!

Alice Nepředstírejte žárlivost! /Šimandlům/ Jsem mu lhostejná.

Rudlo Vy jste svědci.

Libuše My s tím nemáme nic společného.

Rudlo Ty jsi s ním spala taky.

Libuše Na nehoráznosti tohoto druhu nereaguji.

Luboš Ale klidně reaguj, mě by zajímalo, jak to bylo.

Libuše No Lubo, snad si nemyslíš...

Rudla Nevěř jí!

Luboš Kde jste se seznámili, v mateřské školce?

Libuše /plačky/ Vidím ho poprvé v životě.

Rudla /Alici/ A ty zřejmě taky!

Alice Mě se na nic neptejte. Ztratila jsem svou identitu.

Česťa Já ji nemám, můžete si mě prohlédat.

Libuše /sápe se po Česťovi/ Co tím sledujete, vy prolhaný
hajzle?!

Česťa /chtěl prchnout ven, ale Libuše jej zahnala do ložnice/

Luboš To mi patří!

Libuše Lubo, jestli mi nevěříš, tak si taky uřežu uši!

Rudla Mé zázemí se zřítilo! Jsem nadobro vykolejen!

Alice /zařve/ Už mi lezete všichni krkem, vy podělaná střední generace!

Rudla Cos to řekla? Od začátku našeho manželství zotročuješ mou osobnost a znásilňuješ duši a potom všem mi řekneš že jsem - podělanej?! Středně!? /hrozivě se k ní blíží/

Alice Nepřibližuj se ke mně! Varuju tě! /vytáhne z kapsy Čes spray a namíří jej na Rudlu/

Rudla A ještě na mě budeš mířit nějakým ústním deodorantem?! /vrhne se na ni, ale těsně před ní upadne a plnou dávku spraye chytne Luboš, který v pátách za Rudlou se mu snažil v útoku zabránit - Luboš okamžitě oslepne/

Libuše Cos mu to udělala?! /pustí se za Alicí, která prchá a ká po Libuši - ta oslepne též a vrazí do zdi/

Rudla /pronásleduje Alicí do ložnice, ale vzápětí se vymotá a mne si oči/ Já a podělanej, teď teprve vidím, jak je necitlivá!

Alice /vyjde z ložnice, v tom momentě ji píchne do oka Libuše která s nataženými rukama šátrá po místnosti - teď už nevidí nikdo/

- Česťa /vykoukne z ložnice - vidí čtyři slepé mátohy potácející se po místnosti - proplétá se mezi nimi k telefonu a volá/ Haló, policie? Tady Česťa, no bytař Česťa, zase jsem vybil kvartýr, Husovka 9. Přijďte si pro mě. Ale prosím vás, chlápci, rychle! /chce prchnout z bytu, ale právě někdo vchází, tak se ukryje v koupelně/
- Sandra /vejde s Robinem/ No páni, jak se mohli za takovou krátkou dobu takhle ztřískat.
- Alice /mžourá/ No co, nemůžeme si zahrát na slepou bábu?
- Sandra Fajn, nebudeme vás rušit. Jenom jsem vám chtěla oznámit, že dnešním dnem končí - milosrdné lži.
- /postupně všichni, kromě Luboše, opět, byť těžce prozřou/
- Rudla Sandro, dceruško moje, napadli tvého otce. Použij vše, co ses v karate naučila.
- Sandra Tak za prvé jsem do žádného karate nikdy nechodila, protože nemám ráda fyzické násilí, ale francouzské surrealisty. Taký bych vám chtěla oznámit, že už nejsem panna a při té příležitosti bych vám ráda představila kluka, kterej mi už půl roku nahrazuje city, kterých se mi doma nedostává.
- Luboš /nic nevidí a hystericky zaupí/ Sandro, proboha ne!
- Sandra Jmenuje se Robin, studuje filozofii, mámi a hraje závodně baseball, tati.
- Libuše /otočí se na Luboše, kterej právě otevřel oči/ Proč tě to tak sebralo?
- Luboš Ale, myslel jsem, že už budu do smrti slepý.

Sandra Líbí se ti, strejdo?

Luboš Moc.

Sandra To jsem ráda, protože víš, že já na tebe dám. Doufám, se tímto vyjasnilo několik nedorozumění.

Alice Vy studujete filozofii? To je báječné.

Robin Je to schýza.

Rudla Někdy mě musíš pozvat na zápas, Robine, miluju kolektivní sporty.

Robin Tak jo.

Sandra My půjdem, protože se nám ještě nechce spát a vy můžete pokračovat v té slepý bábě.

Robin /Sandře/ Náhodou jsou legračníci.

Sandra Tak čao. /odjedou/

Rudla Vždycky jsem se těšil na okamžik, kdy nám Sandra předs ví svého chlapce a pak ho ani pořádně nevidím.

Alice Možná, že nám dá ještě jednu šanci.

Rudla Je to ale bystrý hoch, hned poznal, že máme rádi leg-raci. /křečovitě se směje, ale nikdo se nepřidá/

/tma - hudba/

11. o b r a z

U "KOUKOLÍKŮ

/Alice s Rudlou sedí těsně vedle sebe, dívají se na televizi, navzájem se krmí jednohubkami, společně se smějí "fórum" v TV, různě se škádlí, líbají se/

Rudla Měla jsi pravdu, při téhle kravině se báječně relaxuje

Alice Nevadí ti, že ještě večer musíš koukat na herce?

Rudla Já ti to neřek? S agentúrou končím. Umění zatím nenese Vydělat velký peníze není problém. Chce to jenom geniální nápad. Bohužel mě zatím neňapadl. Myslíš, že nás je tě nějaký čas uživíš?

Alice Už mám v tom značnou praxi.

Rudla Kdy přijde Sandra?

Alice Určitě pozdě, šli s Robinem na Večer nekonvenční lyriky

Rudla Bezva. Něco jsem koupil. /přinese láhev sektu/ Cítím neokladnou potřebu všechno to spláchnout.

Alice Vidíš jak bylo dobré, že jsme byli preventivně připraveni na různé životní otřesy. Stereotyp nám v manželství nehrozí.

Rudla Ale to jsem věděl už dávno.

Alice Myslím, že krizi středních let jsme překonali.

Rudla /z hluboka si oddechne/ Ani nevíš, jak jsem šťastnej.

Alice Moment. Ale to neznamená, že jsme za vodou. Nemáš pře-
stavu jaké problémy čekají na manžele v pozdním věku.
Čím dřív začneme s prevencí, tím lépe. Čtu teď zají-
mavou knihu "Sex a stáří".

Rudla /chytne se za hlavu/ Ježíšmarjá!

/hudba/

12. o b r a z

U ŠIMANDCŮ

Luboš /opět v obleku, pečlivě si váže kravatu/

Libuše /vejde velmi moderně a nekonvenčně oblečená/ Ahoj.

Luboš Libuše! To jsi ty?

Libuše Čekáš snad někoho jiného?

Luboš Málem jsem tě nepoznal.

Libuše Už jsem si přišla fádnil, tak jsem trochu změnila image

Luboš Ano, ano. To je fajn. Připravil jsem ti omeletu.

Libuše Myslela jsem, že bychom dnes někam vyrazili na večeři a pak se třeba mrkli do toho nového Muzic centra.

Luboš Máš pravdu, už mi ty omelety taky lezou krkem.

Libuše A na zejtřek jsem koupila lístky do kina.

Luboš A na víkend bychom mohli zajet na naši haciendu.

Libuše Co kdybychom ten výlet nechali na jindy. Sandra a Robi mě totiž požádali, jestli bychom jim na tenhle víkend chatu nepůjčili. Neštvete tě to?

Luboš Vůbec ne.

Libuše Myslím, že bychom to pro Sandru mohli udělat. Vždyť je skoro jako naše dcera.

Luboš   "Ano. Máš pravdu. /stojí a hledí před sebe/

Libuše   /vykročí k východu/ Tak co je? Pojd'. Mám před sebou druhou nejkrásnější půlku života. Přece ji nestrávím doma.

Luboš   Už jdu.

Libuše   A vem si s sebou hodně peněz, budu mít drahou žízeň.

Luboš   "Moje jmění je k neutahání.

           /odcházejí z bytu/

O P O N A